

érveléssel igyekezett bizonyítani, munkatársinak mindig igyekezett segíteni. Szakmaszeretete és szorgalma mindnyájunk példaképévé emelte. Halálával a hazai geofizikai kutatások egy sok újat hozó, érdekes és eredményes szakasza zárult le végképp.

Kedves Karcsi, hiányozni fogsz a visszamaradóknak. Nyugodj békében!

Bodoky Tamás

Németh Lajos, a Magyar Geofizikusok Egyesületének alapító tagja 1924 – 2019

Németh Lajos 1924-ben született Budapesten. Gimnáziumi érettségije után 1942-ben felvételt nyert a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Mezőgazdasági Karára, tanulmányait azonban megszakította a II. világháború. Édesapja szovjet hadifogságban meghalt, édesanyja beteg volt, így tanulmányait abbahagyva munkába kellett állnia. A budapesti közlekedési vállalatnál (BSZKRT) dolgozott különböző munkakörökben.

1952-ben felvették az Eötvös Loránd Geofizikai Intézetbe térképrajzolónak.

1956 után a Szeizmikus Osztályra került, ahol a terepi csoportok jelentéseire rajzolt, festett térképeket, és ő tanította be az újonnan felvett rajzolókat is. „Lajoska” azonban nem csak egyszerűen az osztály vezető rajzolója volt, munkaköri kötelezettségén sokszor jóval túlmenően rajzolta a kollégái publikációiba vagy disszertációiba szükséges ábrákat is. Mindig készségesen segített, ha valamire kértük. E sorok írójának diplomadolgozatában is az általa rajzolt ábrák vannak, pedig akkor még csak fél lábbal voltam az Intézet tagja.

Amikor a mágneses és gravitációs térképek nyomdai úton való sokszorosítására került sor, megbízást kapott a térképek nyomdai technikai szerkesztésére. Átkerült az Értelmező és Egyeztető Osztályra, ahol elkezdődött az Intézet évi jelentéseinek színes ábrákkal történő nyomdai előkészítése. Megtervezte a Geofizikai Közlemények és az Évi Jelentés új borítóját, és ezen kiadványok grafikai szerkesztője lett.

Később dokumentációs csoportvezetővé, majd az akkor alakuló Tudományos Koordinációs Osztály helyettes vezetőjévé nevezték ki. Szénás György „Geofizikai teleptan” és Stegena Lajos „Atlantisz” című könyvét, valamint a Stegena

Lajos szerkesztette 3 kötetes egyetemi tankönyvet (az ún. „sárga” könyveket) ő illusztrálta.

Szakszervezeti vezetőként elindította az évenkénti nyugdíjastalálkozókat, melyek szervezésében még nyugalomba vonulása után is sokáig részt vett. Tizenkét évig szerkesztette a *Szakszervezeti Híradó* házi hírközlő kiadványt.

Az Eötvös Loránd Geofizikai Intézet vezetésének 1968-tól nyugdíjazásáig tagja volt.

A Magyar Geofizikusok Egyesületének alapító tagja, területi összekötőként sok éven át részt vett az egyesületi munkában. Megtervezte az MGE emblémáját és több oklevelét. Sokoldalú munkájáért számos kitüntetést kapott.

Megfestette az Intézet korábbi nagyjainak arcképeit, az intézeti konferenciaterem számára, ezek egy valóságos arcképcsarnokká álltak össze. 1999-ben Pro Geophysica-díjjal ismerték el munkás-

ságát.

Ha Lajoskára emlékezünk, meg kell még említeni Lajos egy másik oldalát is, képzőművészeti tevékenységét. Édesapja, Gyertyáni Németh Gyula festőművész volt, rajzolni, festeni tőle kezdett tanulni. Majd később kiváló tanároktól tanulta ezt tovább. A képzőművészethez való vonzódása és az ezen a téren is kifejtett aktív munka egész életét végig kísérte. Munkáit 1988 és 2014 között 9 önálló kiállításon mutatta be, de az ezredforduló után részt vett nagyszámú csoportos kiállításon is.

Németh Lajos távozásával egy közkedvelt, kedves, mindig segíteni kész munkatársunktól búcsúzunk. Kedves Lajos, sokunknak hiányozni fogsz, hosszú és termékeny életed után nyugodj békében!

Bodoky Tamás

Németh Lajos
1924 – 2019